

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗΝ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η ΕΝΩΣΗ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ (UAM):
ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟ

Χριστιάνα Χαραλάμπους

Λεμεσός 2020

Πνευματικά δικαιώματα

Copyright © Χριστιάνα Χαραλάμπους, 2020

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved.

Η έγκριση της μεταπτυχιακής διατριβής από το Τμήμα Καλών Τεχνών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου δεν υποδηλώνει απαραίτητως και αποδοχή των απόψεων του συγγραφέα εκ μέρους του Τμήματος.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην Γαλλία του μεσοπολέμου υπήρχε έντονα το αίσθημα αναπόλησης της χρυσής εποχής των διακοσμητικών τεχνών, όταν το Παρίσι ήταν σημείο αναφοράς για τα ακριβά εξειδικευμένα προϊόντα πολυτελείας. Αυτή η προσπάθεια διατήρησης της γαλλικής παράδοσης είχε ήδη αρχίσει από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, όταν είχε δημιουργηθεί μια ένωση η οποία ονομαζόταν SAD (Société des Artistes Decorateurs / Ένωση Διακοσμητικών Καλλιτεχνών). Παράλληλα, στον μεσοπόλεμο, παρόλο που υπήρχε περίοδος οικονομικής κρίσης, εξαπλώθηκε η τεχνολογία και η παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων, έτσι η διευκολύνθηκε ο τρόπος ζωής και το εμπόριο. Σε αυτό το πλαίσιο διαμορφώνονται δυο αντιπαραθετικές απόψεις που δίστανται μεταξύ τους: από τη μια, αυτοί που δεν θέλουν να αλλοιωθεί αυτό το στοιχείο της «γαλλικότητας», επομένως υπερασπίζονται την «γαλλική ταυτότητα» των πολυτελών προϊόντων τα οποία απευθύνονται στην υψηλή κοινωνία. Από την άλλη πλευρά, βρίσκονταν οι μοντερνιστές που ήθελαν ένα διεθνή σχεδιασμό με χαμηλό κόστος μαζικής παραγωγής που θα ήταν οικονομικά προσιτός και εφικτός για όλους, ανεξαρτήτως κοινωνικής τάξης. Στη Διεθνή Έκθεση Σύγχρονων Διακοσμητικών και Βιομηχανικών Τεχνών που πραγματοποιήθηκε το 1925 στο Παρίσι, ήταν φανερή αυτή η αντιπαράθεση. Στα επόμενα χρόνια, πολλοί σχεδιαστές αρχίζουν να αποχωρούν από την ένωση των SAD, και να βαδίζουν προς το μοντερνισμό, δημιουργώντας την ένωση των UAM (Union des Artistes Modernes / Ένωση Σύγχρονων Καλλιτεχνών). Η Ένωση αυτή ορίζει τα αντικείμενα ως όμορφα αν προϋποθέτουν ψυχολογική ξεκούραση, αν είναι λειτουργικά και αν είναι οικονομικά ευέλικτα για όλες τις κοινωνικές τάξεις. Η παρούσα διατριβή εμπεριέχει μια περιεκτική κατανόηση των έργων τους, του μανιφέστο τους και την επαφή τους με την πολιτική όπως προβάλλονταν στη Διεθνή Έκθεση του 1937, όταν πλέον άρχισαν να έχουν απήχηση. Αυτή η Ένωση ήταν η αρχή για την εξάπλωση του μοντερνισμού στη Γαλλία, όπου θα εφαρμοστεί πιο εντατικά μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

ABSTRACT

During the interwar period in France, there was a great feeling of nostalgia for the golden age of the decorative arts, when Paris was a reference point for the expensive and the handmade luxury products. The attempt of the preservation of the French culture had already started since the beginning of the 20th century, when the association SAD (Société des Artistes Decorateurs / Society of Decorative Artists) was created. In the interwar a period, despite the economic crisis, technology and production of industrial products arose, which facilitated trade and a better way of living. In this context, two opposite tendencies developed: one promoted "Frenchness", supporting, therefore, the "French identity" of the luxury products which catered to the upper class. On the other side, there were the modernists who supported an international design, of low-cost, mass-produced products, which would be economically accessible to everyone, regardless of social status. During the International Exhibition of Modern Design Decorative and Industrial of 1925, in Paris, these opposite stances were projected. After this event, more and more designers began to split from the association of SAD and turn to embrace modernism, creating the association of the UAM (Union des Artistes Modernes / Union of Modern Artists). This new association defined object's beauty based on their functionality, their affordability and on their ability to offer mental ease. This thesis examines their designs, their manifesto and their connection to the political environment, to which they related during the International Exhibition of the 1937, when they started to have a wide impact. This association marks the beginning of the spread of the modernism in France, which intensified after the World War II.